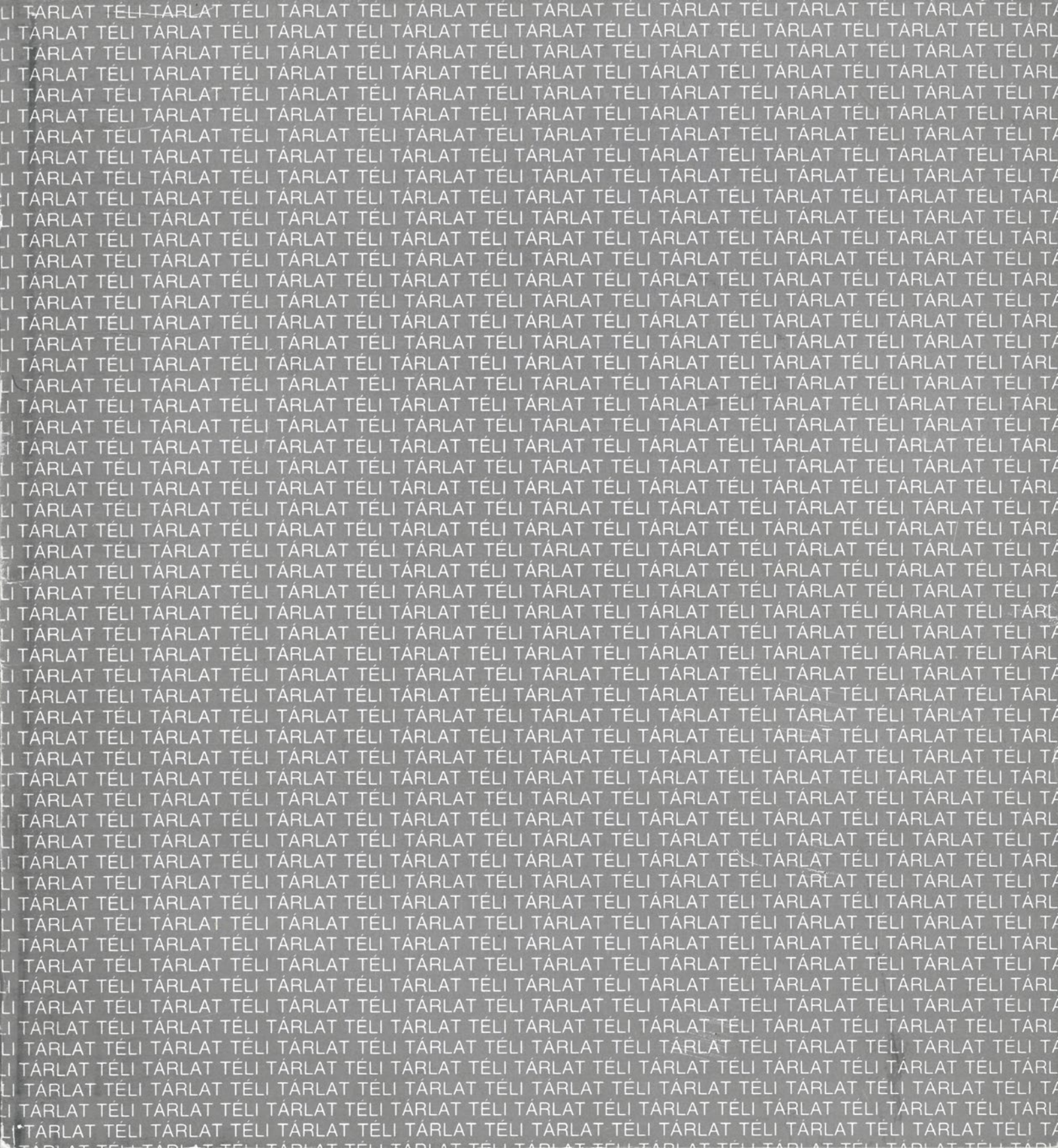

TÉLI TÁRLAT

Miskolci Galéria – Miskolc, 1988. december 3–31.

TÉLI TÁRLAT szerepkeresőben

„... a műalkotás nem a műértők és tudósok kedvéért létezik, hanem a közönség élvezetére és javára.”

(Hegel)

„Él-e még a művészet a tudomány korszakában?” –

teszi fel a századvég egyik fontos kérdését már könyvének címében Oto Bihalji-Merin. (Munkája Stuttgartban jelent meg először, 1969-ben, nálunk 1988 nyarán, majdnem két évtizedes késéssel tehát.)

A fő kérdést még sok követi az imponáló tárgyismerettel megírt könyvben, s végére érve az olvasó helyt ad az első fejezet címének: „Több kérdés, mint válasz”. Pedig ha a kimondandó kérdések nem fogalmazódnak meg helyesen és idejében, azokra hamarosan nem születnek érvényes feleletek, az ember és céhe, szakmája, esetünkben a művész s a művészet, zavarba, váltságba kerül. Ha a zavar tartósnak mutatkozik, az hat másokra, a környezetre, a partnerekre is.

A társadalmak korán kialakult hierarchiájában, néhány ezer évvel ezelőtt különült el adottságaik, feladataik másféle természete következtében a hatalompolitika, a tudomány és a művészetek szférája. A hármas szereposztásban kezdettől a politika, a közösségek egy-egy vezetője vagy vezető csoportja gyakorolta a tényleges hatalmat. A társadalmi hierarchia piramisának csúcsát ő foglalta el, övé volt az irányításhoz szükséges apparátus, ő tartotta kézben, s ha elég okos volt a hatalompolitika, akkor mindig elfogadta, igénybe vette a másik kettő, a tudomány és a művészet segítségét, eredményeit.

A politika jellemző sajátja azonban, hogy a tényleges hatalmon nem osztozik. Erre csak a legújabb korban kezd rákényszerülni, de még mindig úgy, hogy fokról fokra enged nagyobb teret másoknak.

A politikát mindig is feszélyezte (mert hibáit, szörnyű vétségeit, veszedelmeit leleplezte) a tudományok szakértelme, tárgyismerete és a művészetek rendkívüli érzékenysége, a rejtőző, még csak érelődő, készülődő új jelenségekre is fölfigyelő szenzibilitása, lelkiismerete, igazságszeretete, küldetéstudata. Az együttműködésnek vannak optimális lehetőségei, ez azonban ritkán és rövid ideig volt jelen a történelemben háborítatlanul. Ami állandó maradt: a politikahatalom mindig, mindent megőrzött primátusát. Volt idő, amikor a politika mellett a művészeteknek jutott nagyobb szerep, teljesítményeik, népszerűségük alapján, máskor a tudományoknak. Az utóbbi évtizedekben (a II. világháború óta) sosem volt mértékben nőtt meg a tudományok térhódítása, örömdetes növekedése a politika rovására, annak késleltetett, de a korunkban zajló folyamatoktól kikényszerített visszahúzóásával megy végbe világszerte.

Kár, hogy ebben a végre elérkezett küzdelemben a művészet nem tud méltó társa lenni a tudománynak,

mert ők ketten – a sokszor bevált testvéri érdekszövet-ségben – meggyorsíthatnák a történelemben először lehetővé vált szerepátrendeződést, a politikahatalomnak az őt megillető, ténylegesen kívánatos szerepkörbe való visszaszorítását. Azaz a társadalmi struktúra valódi demokratizálását. Tehát óriási a mostani tét, és óriási a triumvirátus minden tagjának történelmi felelőssége. Megdöbbenő, hogy jelenleg éppen a művészetek vannak legjobban lemaradva, emiatt is lassabban és később következhet be a társadalmak humanizálása, ezért pedig külön felelősség terheli a művészeket, akik szerepzavarukban nehezen képesek megtalálni helyüket korunkban. Éspedig azért, mert ma is a századunk elején elkezdett polgárpukkasztás, eredetieskedés, önmegvalósítás játékaiba elmerülve feledik tulajdon identitásukat, tehetségük természetét. Ezért nem él a kor által felkínált új lehetőségek kihasználásával sem a művészet, nemhogy újabb terepet verkedne ki magának.

Igaz, a művészet szerepzavara nem egyedi, nem kivételes. A tudomány is megharcolta a maga válságait (egészen ma sem mentes tőle), de a művészetek makacs szerepzavarával ellentétben éppen századunkban nőtt olyan hatalmas erővé, mint soha a történelemben.

E legújabb kori világvetélkedésben valójában a politika is lényegében a tudományok mögé szorult, mert nem tud többé meglenni a tudomány és technika produkciói nélkül. A művészet nélkül igen, ezért negligálhatják a totális, diktatórikus hatalmak, nincs rá szükségük, úgy hiszik. Kellemetlen nekik a művészetek leleplező őszintesége, igazmondó valóságábrázolása.

A tudomány ezekkel kevésbé törődött, őt elsősorban mindig az anyagok tulajdonságai, törvényei és folyamatai foglalkoztatják, belőlük alkotja meg az új és újabb felfedezéseit, valóra váltva az emberiség régtől dédelgett, legvakmerőbb álmait is. A tudomány ritkán kívánta átvenni a művészet szerepét, nem került olyan kínos helyzetbe, mint kiváltképpen századunk művészete, melyet annyira ámulatba ejtettek a tudományok fantasztikus sikerei, hogy folyton azokkal akarja ötvözni vagy helyettesíteni műfajait, mesterségbeli fogásait, anyagait, eszközeit. Mindez óriási tévedés, vakvágányra vezetett sok művészt, akik hátat fordítottak a csodálatos gazdagságú hagyományoknak, az elődök eredményeinek.

De elfordulhat-e a művész sorstársaitól, sajátos rendeltetését megtagadhatja-e? Lemondhat-e ősi szerepéről, önmaga és kora megismeréséről, kifejezéséről a talán legemberibb tartomány, az esztétikum körében?

Eredeti stílusát keresve, egyéni hírét, karrierjét hajszolva festegetheti-e a művész mondjuk tiszta fehérre négyszögű vagy háromszögű vásznait, netán egy-két halványan derengő zöld-kék csíkkal ünnepelheti is el-kepesztően originálisnak vélt leleményét? És igazi, sokakat elbűvölő, felkavaró, mindenképpen a műalkotás kivételes élményét adó, szobrok helyett nekiállhat-e vesszőket, husángokat lehántani, aztán a kiállítótermet velük betelepíteni, mintha a mező szelíd bokrai, sarjederje volnának, lehetnének, hogy mindezen ájuldozzanak a lila szövegekre hajlamos műkritikusok, új művészeti izmusokat ötvenként kikiáltó esztéták és félművelt sznobok? Tehetni teheti mindezt a művész, csak éppen amikor effélével veszkődik, bíbelődik, már nem valóban modern (azaz kora adottságaihoz méltó), alkotóként cselekszik, hanem a főszerepét könnyelműen elszalasztó, immár figyelemre nemigen érdemes epizódistaként.

*

Az idei Téli Tárlatra 73 művész 326 művet küldött be, a zsűri 70 alkotó 170 munkáját fogadta el. Ezeknek az 1961-es *Grafikai Biennálé*val kezdődött miskolci kiállításoknak hagyományuk, az ország képzőművészeti életében rangjuk van. A *Téli Tárlat*ot először 1970-ben rendezték meg, azóta évenként váltják egymást.

Vannak-e a mostani Téli Tárlatnak észreveendő jegyei? Elsőként említhetjük az újítást: csak a *táj* (Borsod-Abaúj-Zemplén és Heves, Nógrád megye) *művészeinek munkáiból válogattak*. Vagyis az esztétikum sajátos lehetőségeit elismerve (újra fölismerve?) az ország egyik régiójának művészetét kívánja bemutatni az új rendezési elv. Valóban lehetséges gyorsan uniformizálódó, integrálódó korunkban egy ország, sőt, egy országrész észlelhető különbségeit művészként fölmutatni? – Lehetséges, nem kell itt felsorolni a hazai példákat Nagybányától Szentendrőig. És mik volnának e sajátosságok?

Még mindig a rendezési elvek gyarapodásáról. Dicséretes a gesztus, mellyel a *táj* amatőrművészei közül is többeket (huszonnégyet) meghívtak. Elismerést érdemlő tett, művészeti életünk egyik igaztalanságát teszi jóvá egy régióban azzal, hogy azonos lehetőséget biztosítanak a tehetséges embereknek, függetlenül attól, milyen diplomával végezték ifjúkori tanulmányaikat, vagy anélkül, a családot eltartó „civil” kenyérkereset mellett, tudnak művészettel foglalkozni. Tehát mai nyelvhasználatunk szerint amatőrök, autodidakták, „magukfaragta emberek”, ahogy Dési-Huber István nevezte magát. Öröndöletes, hogy hazánk legjobban ipa-

rosított táján évtizedek óta számos képzőművészeti kör működik, rendszerint egy-egy vállalat, termelőszövetkezet, intézmény támogatásával. E stúdiók tagjainak munkáiból válogatott az a szépen megrendezett, jó színvonalú kiállítás is, mely a miskolci (diósgyőri) Vasas Galériában megelőzte a tárlatot.

Tűlzás lenne azt mondani, hogy az Amatőr Stúdió huszonnégy tagjának (a kiállítók harmadának) jelenléte érzékelhetően erősíti az összbenyomást: *az itt élő művészek alkotásainak valóságközelibb, s a hagyományokhoz is erősebben kötődő voltát*. A vissza-visszatérő, figyelmes műélvező mindenképpen érzékeli: hosszú évek óta kemény munka, tudatos kísérletező kutatás folyik azokban a műhelyekben, műtermekben, ahonnan ezek a grafikák, festmények, szobrok, kispasztikák idekerültek. S az is biztató tanulság: még mindig a miskolci művésztelep alkotói adják meg a tárlat karakterét (Barczi Pál, Feledy Gyula, Kunt Ernő, Mazsaroff Miklós, Papp László, Pető János, Seres János, Szanyi Péter, Tóth Imre). Az évtizedek óta nálunk is domináló művészeti divatok rövid életű izmusainak hatásait (persze mindig késve) felvonultató kiállítások után üdítő élmény látni, milyen erőt és szépséget sugározhatnak a robusztus festőiségű Kunt Ernő vásznai (Havas táj, Feltámadáskor Diáson, Ladikos), hogy az új, ugyancsak realista hagyományokon megizmosodott Seres János szűkszavúan fogalmazott tájképeiből mennyi mindent „kiolvashat” alkotóról, modellről, korról a valamelyest is beleérző néző, hogy az elsősorban grafikus Tóth Imre néhány tömör színnel széles, kurta ecsethúzásokkal megkomponált vásznain jelentkező festőnek sem kell teljesítményéért pironkodnia, s az ember szíve megsajdul Pető János agonizáló, pusztuló három tája előtt, mert aggódik alkotójukért, nem távolodott-e túl messze a műértő körökben ma is emlegetett, tíz évvel ezelőtti kiállításától (a Mini Galériában), amikor sokan ámuldoztunk feledhetetlen akvarelljeiben gyönyörködve. (A bevezetőben említett veszély, a modernkedés divatja, nemcsak őt fenyegeti, igaz, ezen a tárlaton alig néhányan jelentkezték ilyen grafikákkal, festményekkel, s főként fiatalok.) A szobrászok közül Jószy Zsolt, Szanyi Péter, Varga Éva és Vasas Károly művei tartoznak a meghatározó munkák közé. Mellettük föl kell figyelnünk a fiatalabbakra is, elsősorban Földi Péter megkapóan ötletes feszményeire (Kacsászató I. és II.), a kitűnő fotóművészként ismert Fejér Erőnek itt először szereplő mives rajzaira.

Nem szenzáció mindez, tudom, de aggálytalanul elújságholható jó híre helyét, szerepét kereső mai művészeti

életünknek. S mert itt az alkalom tudatni: a Téli Tárlaton először látható a negyvenéves külföldi távollét után a közelmúltban Miskolcra hazatelepült Szalay Lajos néhány rajza is, az eddig kételkedők sem vélhetik az ugyancsak idevalósi ember elfoglaltságának e tudósítást. Szalay, a magyar rajzművészet vitathatatlanul egyik legnagyobb mestere, jelenlétével ezután mindig sokkal gyarapíthatja a miskolci kiállításokat.

A bevezetőben legfrissebb olvasmányaim egyikeként idézett Oto Bihalji-Merin könyve későbbi kiadásaihoz 1985-ben rövid utószót írt. Néhány sora idekíváncozik. „A XX. század művészetét a stílusok és médiumok sokfélesége jellemzi. Pluralizmusuk számtalan válfajt ölel fel Gauguintól Generaliáig: fauvizmust és szürrealizmust, kubizmust és absztrakció változatait, akcióművészetet, minimal artot, concept artot, process artot, happeninget, land artot, kinetikus művészetet szocialista és fotografikus realizmust, az informel művészetét, egészen a neoexpresszionizmusig, a visszatérő századvégi műformáig. A változó stílusok és irányzatok bekerültek a művészet történetébe – avagy visszhangtalanul elmúltak, új műformáknak adva át helyüket. Merre tart a művészet a XXI. század küszöbén? Belefáradva a kísérletezésbe, az utóbbi években a kortárs művészet kezd elfordulni a modernizmus klaszszikusaitól. A fiatal nemzedékek szabadulni akarnak az avantgarde hipnotikus vízióitól. »Az avantgarde után« így nevezik elszakadásukat. De mit kínálnak helyette? . . . » Idézett szerzőnk pontosan fogalmaz: „A változó stílusok és irányzatok bekerültek a *művészet történetébe*” – a bevezető gondolatfutamban én a *művészet ennél sokkal nagyobb szerepéről-esélyéről beszéltem, melynek kiemelkedőbb eseményeivel az emberiség történelemkönyvébe kellene bekerülnie*. A helye mindenestre megvan, rávár, hogy betöltse azt. Oto Bihalji-Merin felsorolása a századunkbeli izmusok vonulatáról is igazolja, milyen nehéz a művészetre szóló talentummal bölcsen és felelősséggel élni, azt a szerepet a kor egyik lehetséges főszerepeként alakítani. Tévednek, akik azt mondják, elmúlt e szerep ideje véglegesen, mert korunk visszavonhatatlanul a tudományok kora. Ne higgyünk nekik. Amíg ember él, a szépség, a művészet vágya, igénye is benne él, hiszen e csoda magával az ember kivirágzásával egy időse. A spanyolországi Altamira barlangfestményei húszezer éve ezt árasztják magukból. Miként a gondolkodó, szerszámkészítő ember tudományra szóló tehetségéről az ugyanott talált csiszolt kőeszközök tanúskodnak.

Gergely Mihály

BACSKAINÉ

OLÁH KLÁRA

Tanya
Bodrog-part

vegyes technika
vegyes technika

35,5x47,5 cm
34x49 cm

Táj fákkal,
dombokkal

vegyes technika

36x50 cm

BAKOS

FERENC

Múlt I.

vegyes technika

74x51,5 cm

Múlt II.

vegyes technika

60,5x43,5 cm

F. BALOGH

ERZSÉBET

Kihűlve I.

vegyes technika

61x41 cm

BARCZI

PÁL

Vízparton
(Szamos)
Cserépfalu
Anyám otthon

olajtempera
olajtempera
olaj

60x70 cm
60x80 cm
40x34,5 cm

Otthon

olajtempera

60x70 cm

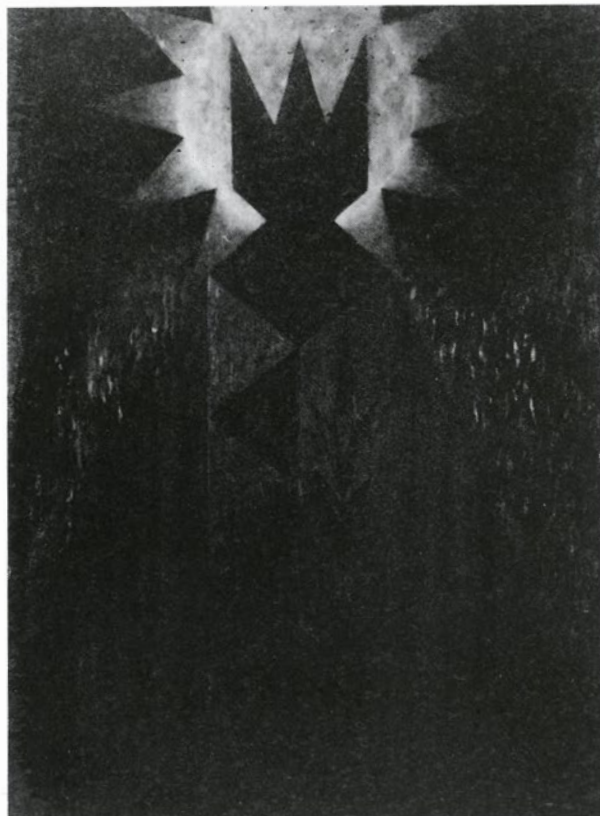
BERTHA

ZOLTÁN

Adyra gondolv IV.
(Az én magyarságom)

olaj

94x70 cm

BOBÁLY

ATTILA

Szent Antal egyik
kísértőjével

bronz

16x12 cm

BORSOS

ISTVÁN

Bánat
Globuszon

márvány
márvány

20x20x30 cm
15x15x20 cm

Pihenés

márvány

20x20x20 cm

BOZSIK

ISTVÁN

Nagy László-
illusztráció
Balassi Bálint
lázbeszéde II.

tus

21x22 cm

Nagy László-
illusztráció
Balassi Bálint
lázbeszéde I.

tus

25x24 cm

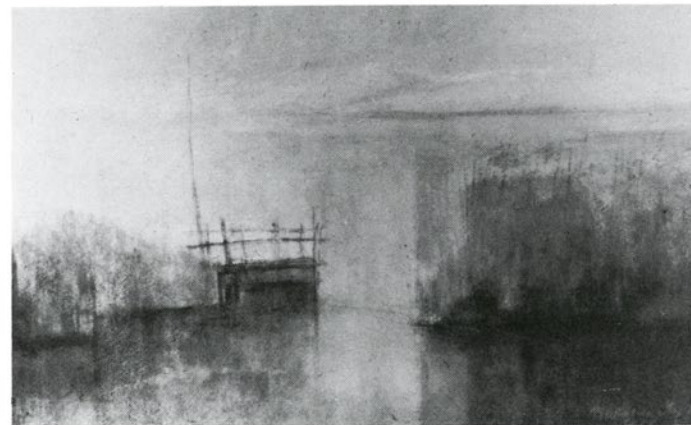
BUKOVENSZKY

LÁSZLÓ

Borsodi táj

lavírozott kréta

35x50 cm

Stég a Balatonon

lavírozott kréta

38x60 cm

CSABAI

KÁLMÁN

Szinva-részlet

olaj

50x60 cm

Nyári csokor

olaj

60x70 cm

DEMES

FERENC

Sebesség

bronz

26 cm

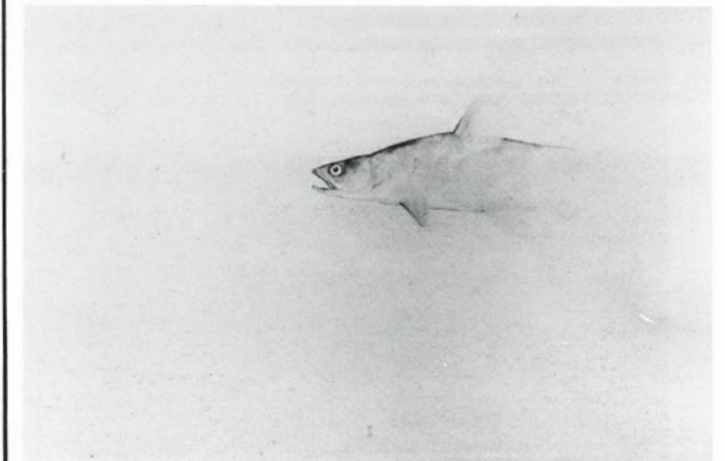
DÉVÉNYI

JÁNOS

Cím nélkül II.

akvarell, ceruza

38x60 cm

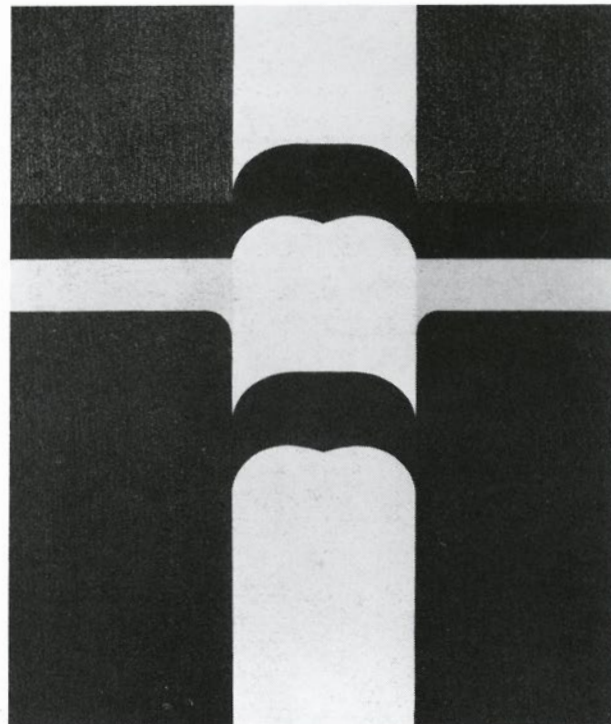
DOHNÁL

TIBOR

Jelenlét

olaj

52x45 cm

DROZSNYIK

ISTVÁN

Emlékeink

vegyes technika

40x30 cm

A madarak
elrepülnek

vegyes technika

30x40 cm

FEJÉR

ERNŐ

Egymásbabukó

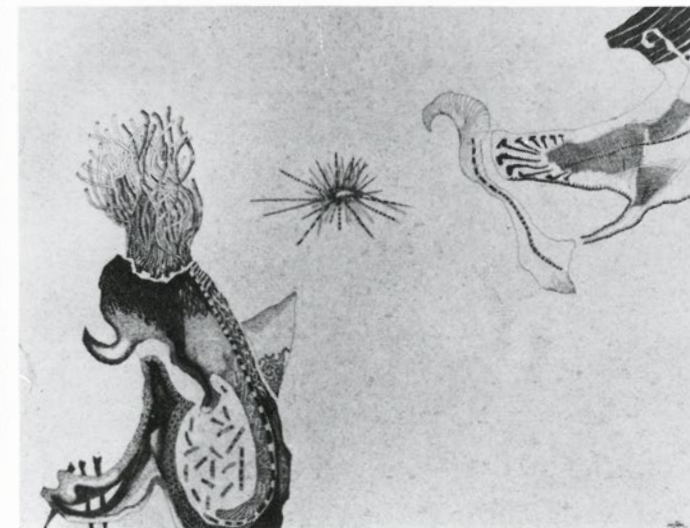
színezett toll +
ragasztás
toll

30x20 cm
30x40 cm

Dölyfös rajz

színezett toll +
ragasztás

28x36 cm

FELEDY

GYULA

Hegyibeszéd
P. Kati
emlékezetére

montázs, olajt.

60x70 cm

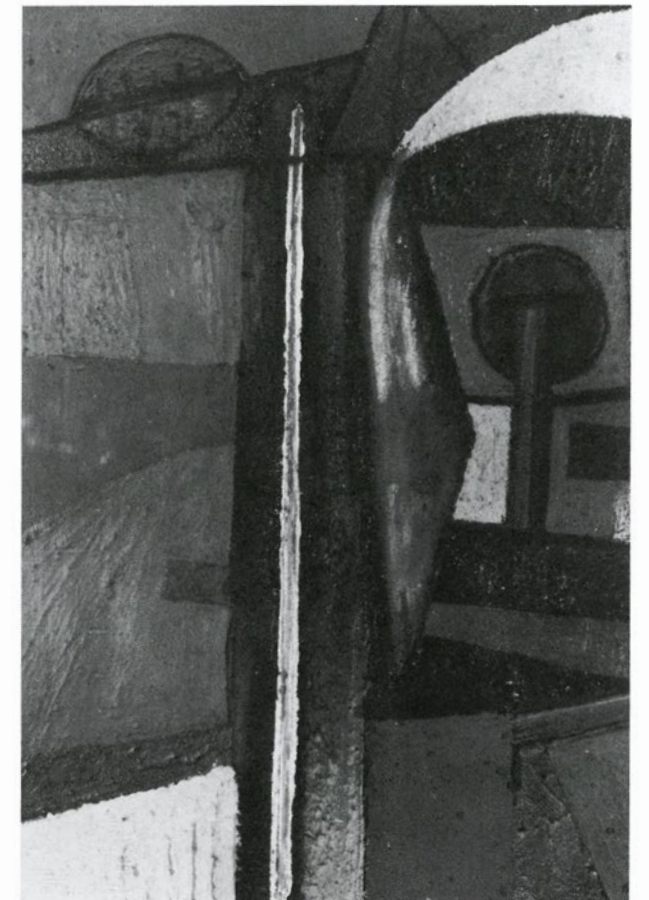
olajtempera

50x40 cm

„Nem én kiáltok”

olajtempera

70x50 cm

FÖLDI

PÉTER

Kacsaúsztató I.   pasztell   100x70 cm

Kacsaúsztató II.   pasztell   70x100 cm

HEGEDÜS

MORGAN

Környezet   olaj   126x152 cm

Torzó vízben   olaj   126x152 cm

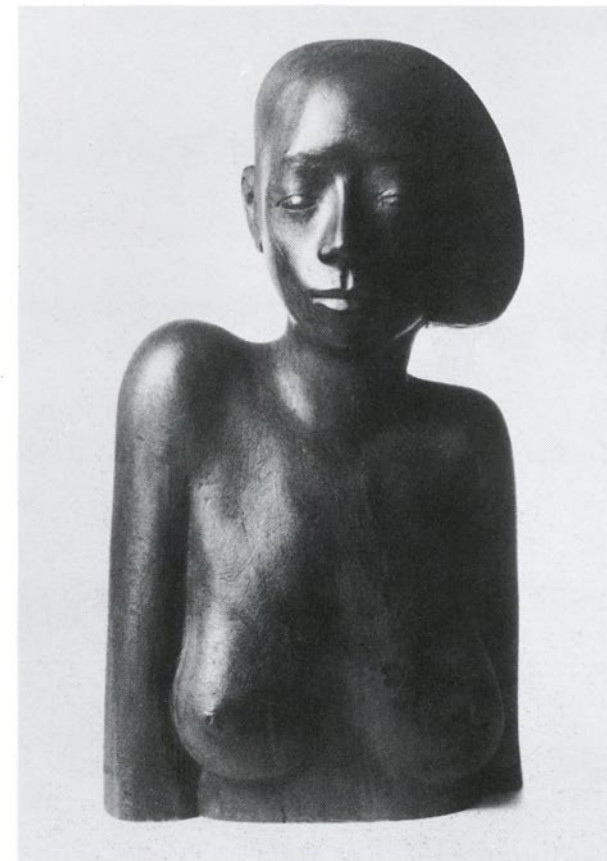

JÓSZAY

ZSOLT

Sapkás kislány   fa   108 cm
Női mellszobor   fa   44 cm
Női torzó   fa   26 cm

Felhúzott vállú lány   fa   44 cm

JUHÁSZ

LÁSZLÓ

Jób   olaj, kréta   50x30 cm

Korpusz   olaj   35x53 cm

JUHÁSZ

MÁRTON

Példabeszéd II. vegyes technika 25x35 cm

Példabeszéd I. vegyes technika 31x45 cm

KALLÓ

LÁSZLÓ

Gödörásó olaj 175x200 cm

Fríztanulmány olaj 105x160 cm

KAVECSÁNSZKY

GYULA

Ártéri erdő tus 44x44 cm
Zempléni táj tus 34x44 cm

Táj a Királyhegyről tus 35x42 cm

KECSKEMÉTINÉ

TÖRŐ IRÉN

Holtág I. vegyes technika 35x48 cm
Zempléni táj vegyes technika 32x51 cm

Berek ~vegyes technika 35x48 cm

KISHONTHY

JENŐ

Kézfogás	olaj	52x66 cm
Töprengők	olaj	46x66 cm
Diplomaták és tolmácsok	akvarell	57x70 cm

Aggodalom   olaj   25x18 cm

KIRÁLY

RÓBERT

„Várj reám”   bronz   44 cm

KISTERENYEI

ERVIN

Reggeli ájtatosság   toll   14,5x21 cm

A próféta   toll   15x21 cm

KONCZ

JÓZSEF

Vízparti füzek   olaj   50x70 cm

Sárga tulipánok   olaj   60x50 cm

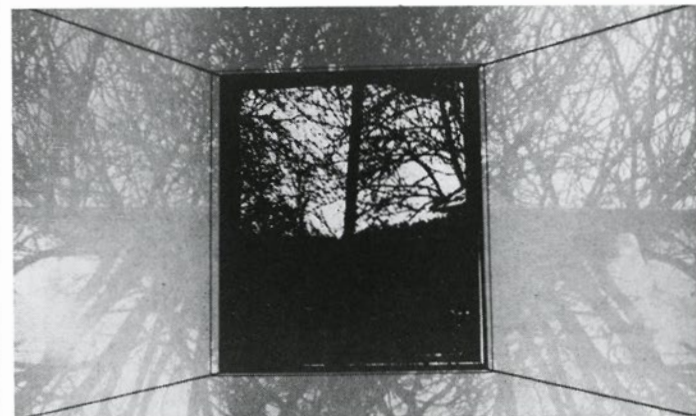
KOZMA

JÓZSEF

Erdőben II.
Erdőben I.

ofszet
ofszet

30x40 cm
30x40 cm

Utazás előtt

ofszet

30x40 cm

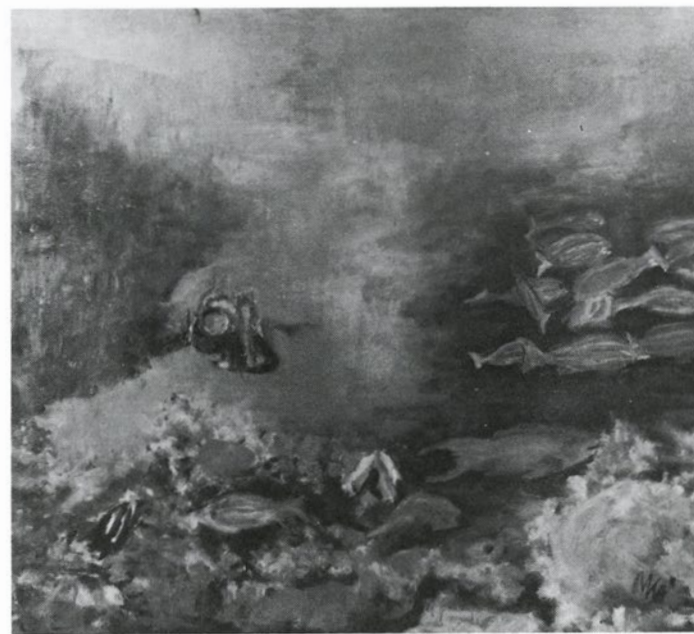
M. KRISTÓF

ÁGNES

A halakat nem zavarja a bűvár

olaj

60x70 cm

KUNT

ERNŐ

Havas táj
Ladikos

olaj
olaj

100x164 cm
100x70 cm

Feltámadáskor Diáson

olaj

100x142 cm

KURTA

ZSUZSA

Gmouse I.

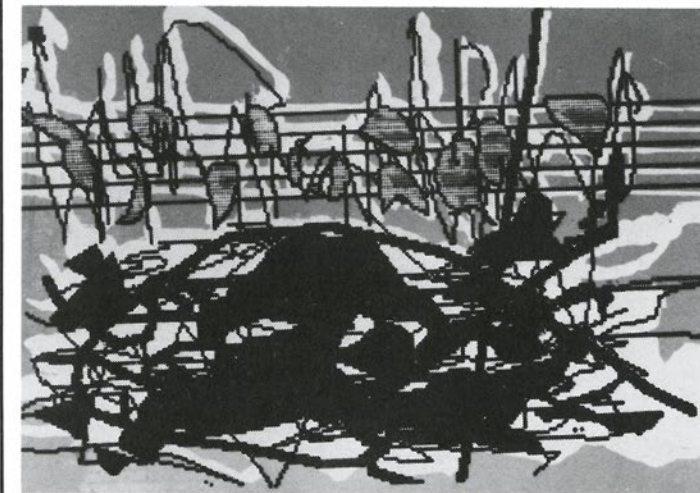
szitanyomat

50x70 cm

Gmouse II.

szitanyomat

50x70 cm

KUSTOR

GYULA

Hajnal

olaj

LACZKÓ PETŐ

MIHÁLY

Éjszaka

olaj

51x76 cm

Méhében halott magzat

olaj

70x50 cm

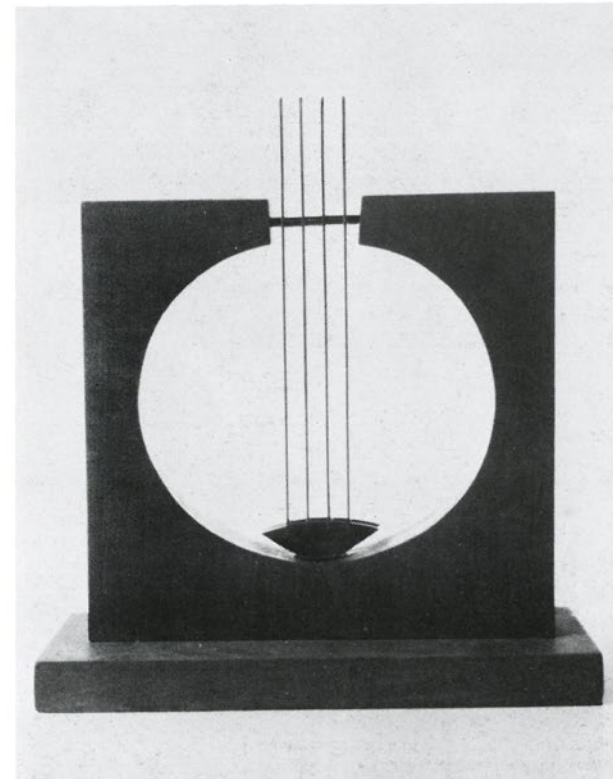
LAKATOS

MIHÁLY

Zene

fa, bronz

27x32 cm

LOSONCZY

ILDIKÓ

Hajó a parton
Szélhárfa

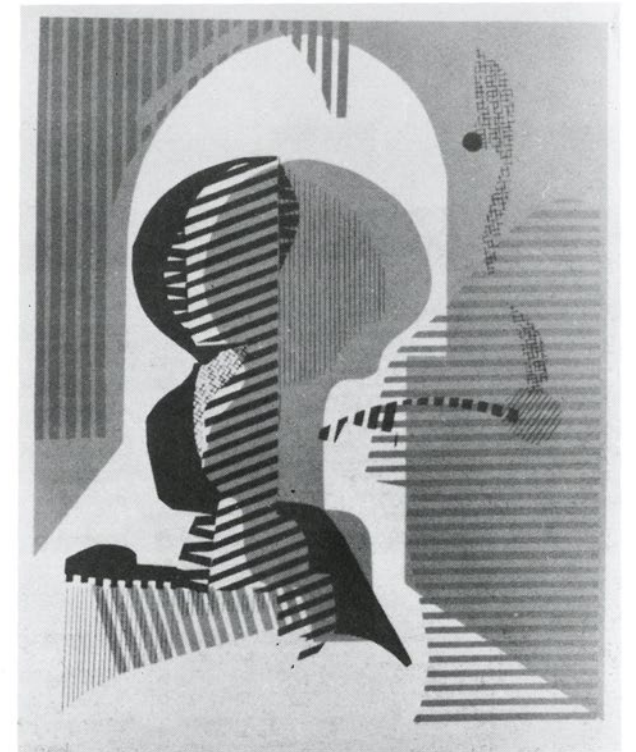
szitanyomat
szitanyomat

29x40 cm
25x34,5 cm

Kapualj

szitanyomat

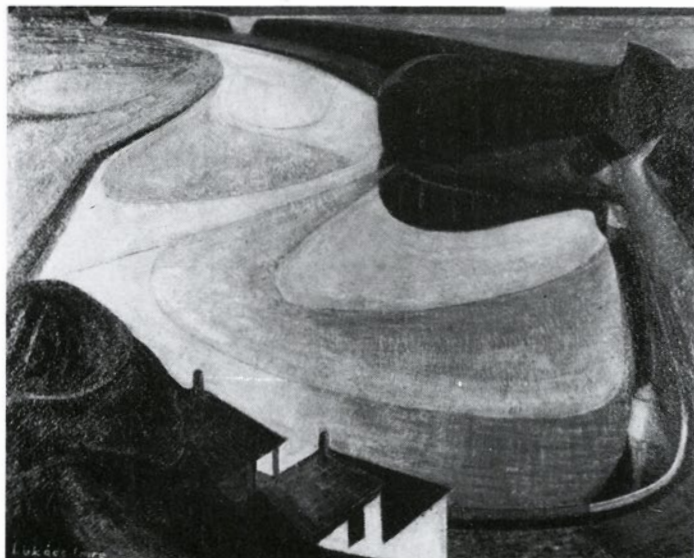
25x31,5 cm

LUKÁCS

IMRE

Tokaji táj   tempera   50x65 cm

MÁGER

ÁGNES

Állatok farsangja I–IV.		
Szamár	olaj	35,5x26 cm
Zsiráf	olaj	35,5x26 cm
Kutya	olaj	35,5x26 cm

Majom   olaj   35,5x26 cm

MAZSAROFF

MIKLÓS

Niagara	olajtempera	90x100 cm
Csendélet	olajtempera	80x100 cm
Rózsák a kertben	olajtempera	60x40 cm

Vihar jön   olajtempera   90x100 cm

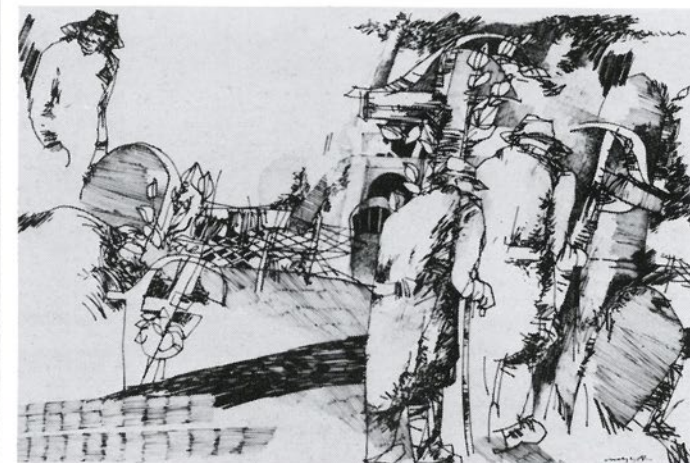

MEZEY

ISTVÁN

Hegylakó	toll	27x40 cm
Esti séta	toll	27x40 cm
Magánterület	olaj	70x100 cm

Emlékezés   toll   27x40 cm

MEZŐFI

TIBOR

Táj híddal   vegyes technika   40x58 cm

Sétány   vegyes technika   40x58 cm

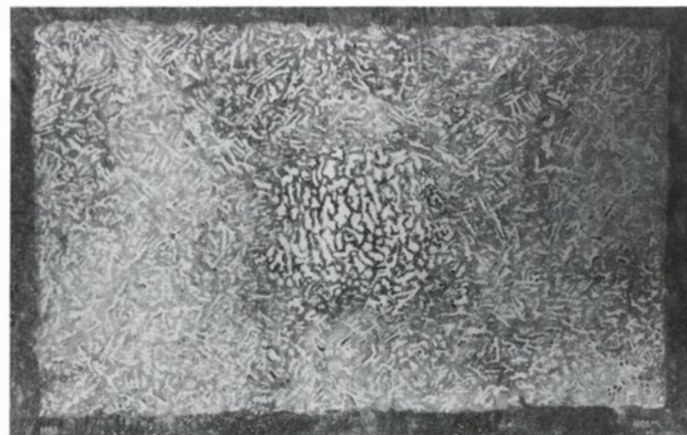

NAGY GY.

MARGIT

Metallographiai
inspiráció   gobelin   200x300 cm
Terv I.   vegyes technika   30,5x53 cm
Terv II.   vegyes technika   26,5x52 cm

Terv III.   vegyes technika   33x51,5 cm

PÁSZTOR

MIKLÓS

Gyulai táj   olaj   60x50 cm

PAPP

LÁSZLÓ

Tokaji táj   vegyes technika   44x64 cm
Dombok   vegyes technika   44x64 cm
Hegyes vidék   olajpasztell   31x37,5 cm

Hegyalja   olajpasztell   28x39,5 cm

PATAKI

JÁNOS

Mária-Magdolna elindul
a mennyországba

olaj

70x80 cm

PAZÁR

ÉVA

Ennyi...

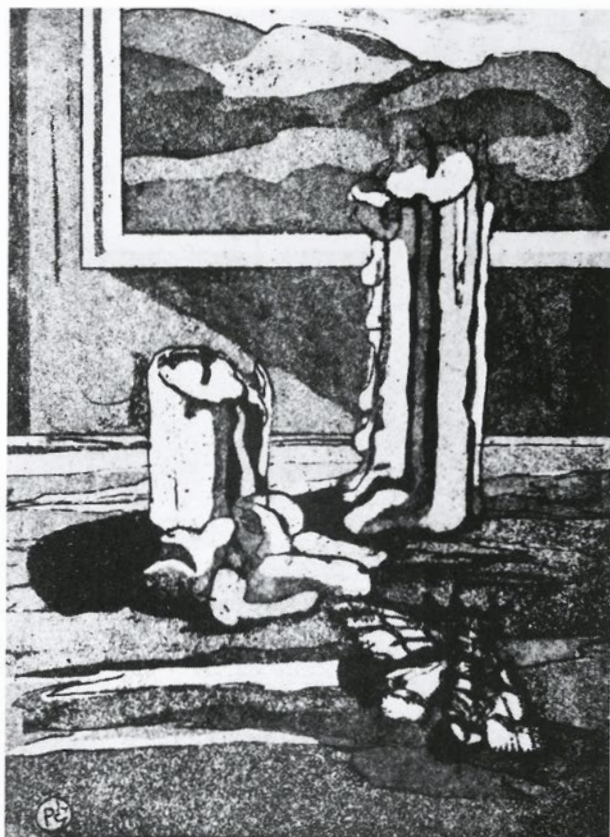
rézkarc

19,5x12,5 cm

Az éjszaka vége

akvatinta

15,5x11 cm

PECZE

JÁNOS

Regéci táj

olaj

50x70 cm

Zempléni táj

olaj

50x70 cm

PETŐ

JÁNOS

Távoli partokon II.
Távoli partokon III.

tempera
tempera

39x65 cm
38x60 cm

Távoli partokon I.

tempera

38x60 cm

PUSZTAI

ÁGOSTON

Túl az üveghegyen   üveg, terrakotta   12x28x30 cm

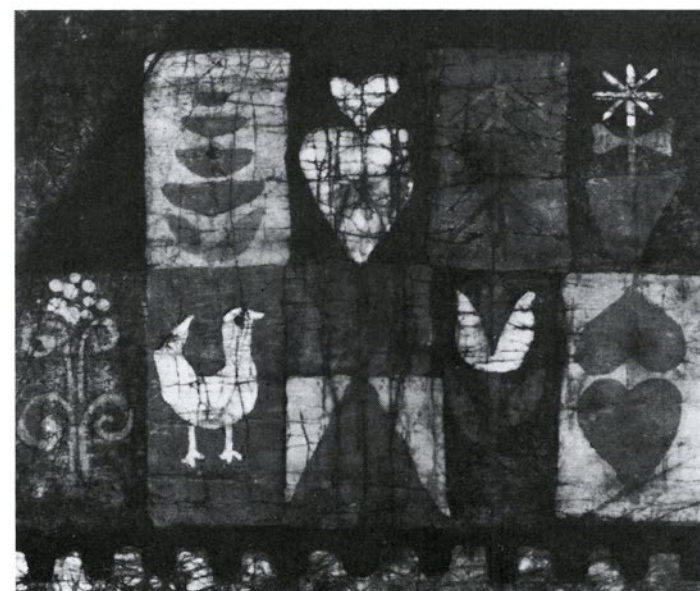

Aréna   üveg, terrakotta   12x24x35 cm

RAFFAI

KINGA

Erdély '88   batik   42x59 cm

Leletmentés VIII.   batik   41x47 cm

RÉTI

ZOLTÁN

Csónakázók Bánkon   akvarell   65x47 cm
Ficáncoló szántások   akvarell   72x52 cm

Búzatábla   akvarell   75x53 cm

RÉZMŰVESNÉ

NAGY ILDIKÓ

Nádas   tus, diópác   33x48 cm

Belső tér   vegyes technika   45x35 cm

SÁNDOR

ZSUZSA

Akt

olaj

80x60 cm

SARKADI

PÉTER

Karthago

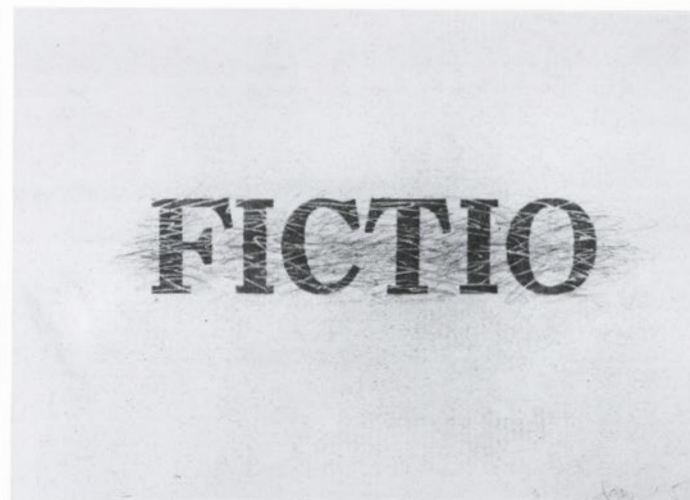
ceruza

62x86 cm

Fictio

ceruza

62x86 cm

SERES

JÁNOS

Cserehát
Nagy föld
Holtág
Alkony

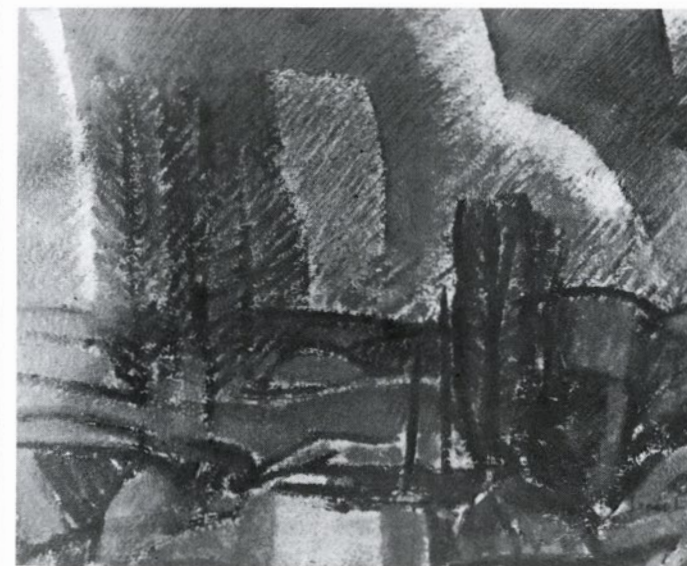
vegyes technika
vegyes technika
vegyes technika
vegyes technika

50x70 cm
50x70 cm
40x50 cm
50x70 cm

Barnaszög

olaj

40x53 cm

SEVCSIK

JENŐ

Öreg csavargó
Domboldal fákkal
Táj
Próféta
Portré II.

linóleummetszet
linóleummetszet
tus
olaj
olaj

21,5x16 cm
20x25 cm
23x31 cm
50x40 cm
50x40 cm

Sziklás táj

tus

23x31 cm

SOMOSKŐI

ÖDÖN

Tengerpart

plextoll

33x48 cm

Ősz a pusztán

plextoll

32x48 cm

SZABÓ

JÁNOS

Régi tanya

vegyes technika

30x40 cm

Régi fészker

vegyes technika

30x40 cm

SZALAY

LAJOS

Kiűzetés II.
Angyal
Voltaire

tus
tus
tus

35,5x41 cm
40x43 cm
35,5x39 cm

Pegazus

tus

40x30,5 cm

Tánc

tus

39x35,5 cm

SZÁNTÓ

DEZSÓ

A hal

akvarell

31x46 cm

Macskák

akvarell

31x46 cm

SZANYI

PÉTER

Vázlat a jobb oldali
látor templomához
Angyalcsapda

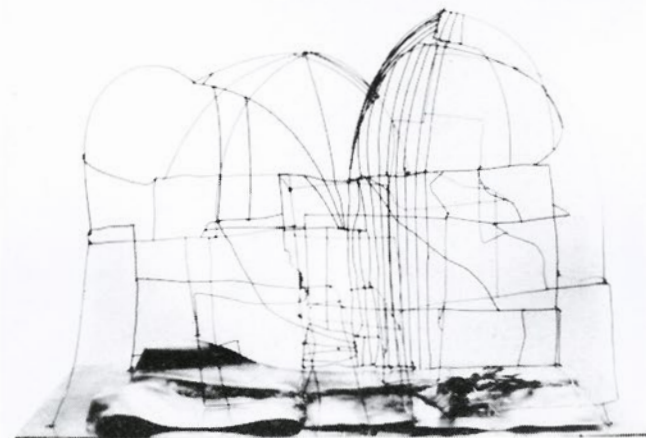
ólom, vas,
aluminium
ólom, vas

63x43x59 cm
64x30x57,5 cm

Rekviem

vas, réz

80x42x60 cm

SZATMÁRI

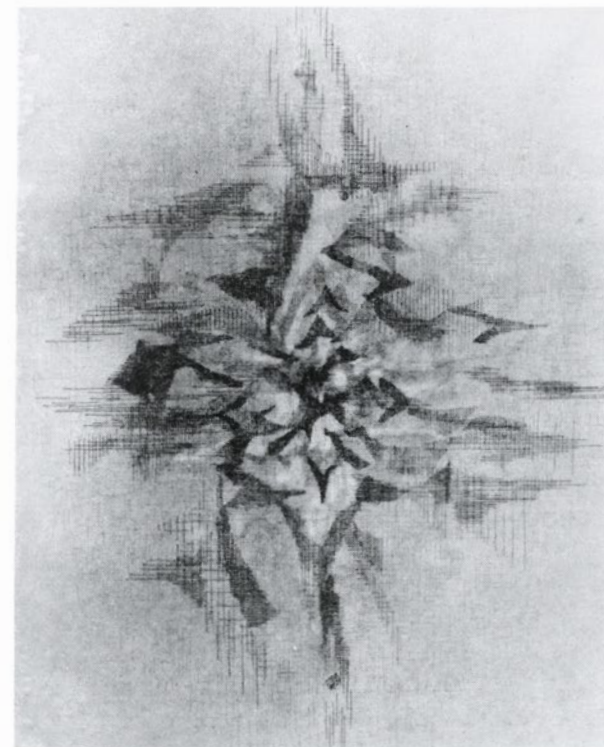
BÉLA

Tér-idő-erő II.

vegyes technika 55x41 cm

Mindent betölt a végtelen
energia IV.

vegyes technika 55x41 cm

SZERDAHELYI

JUDIT

Nyár III.

papírmetszet

62x43 cm

Nyár II.

papírmetszet

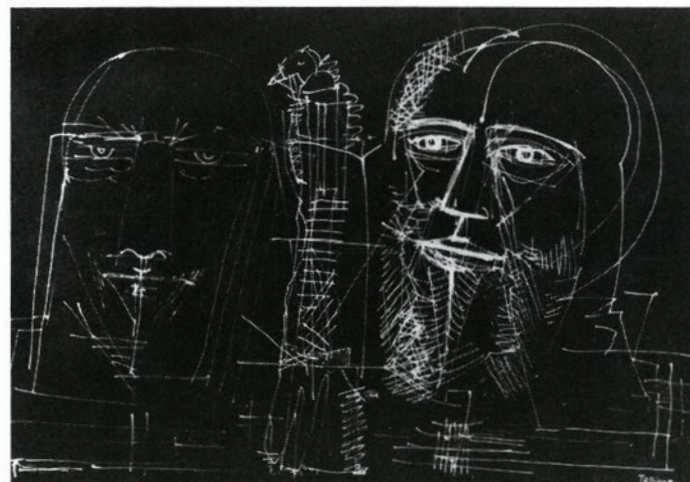
62x43 cm

TELLINGER

ISTVÁN

Emlék I. tus 48x68 cm

TOMKA

ISTVÁN

Amikor meghal a fejem pasztell 43,5x61 cm

TÓTH

IMRE

Öntés	olaj	70x80 cm
Major	olaj	33x50 cm
Csendélet	olaj	60x50 cm
Estefelé	olaj	40x50 cm
Táj I.	olaj	24x19 cm
Táj II.	olaj	14x24 cm
Est	rézkarc	14x25 cm

Est olaj 40x50 cm

URBÁN

TIBOR

Amikor minden rámszakadt	écoline	39x28 cm
Napkorong előttünk, utunk	écoline	37x27 cm

Életjelek hálójában II. écoline 41x28 cm

VARGA

ÉVA

Ablak, fény I.	bronz	22x17x45 cm
Ablak, függöny I.	bronz	20x20x47 cm
Ablak, függöny II.	bronz	19x19x45 cm
Ablak, függöny III.	bronz	20x20x47 cm

Ablak, fény II.	bronz	22x17x45 cm

VASAS

KÁROLY

„1945”	vörösréz lemez	82x115 cm

Bányász	vörösréz lemez	72x96 cm

ZOMBORI

JÓZSEF

Cím nélkül	kollázs, tempera	38x30,5 cm
Cigánygyep	olaj	17x15,5 cm

Este a cigánygyepen	olaj	19,5x16 cm

ZSIGNÁR

ISTVÁN

Kiáltás	olaj	65x43,5 cm

A repülés áldozatai	akril	45x70 cm

A zsűri tagjai:

Dr. Dobrik István művészettörténész
Erdős Júlia iparművész
Feledy Gyula grafikusművész
Jurecskó László művészettörténész
Mazsaroff Miklós festőművész
Németh Éva főelőadó
Pusztai Ágoston szobrászművész
Szanyi Péter szobrászművész
Tóth Imre festőművész

Díjalapítók

Miskolc M. Város Tanácsa
Borsod-Abaúj-Zemplén Megye Tanácsa
Szakszervezetek Borsod Megyei Tanácsa
Nógrád Megye Tanácsa
Salgótarján Város Tanácsa
ÉGSZI „Szinva”
Hazafias Népfrent Borsod Megyei Bizottsága
Lenin Kohászati Művek
Borsodi Szénbányák Igazgatósága

Készült a Borsodi Nyomdában, 1988-ban
Felelős vezető: Horváth Ferenc

A kiállítást rendezte: Jurecskó László
A reprodukciókat készítette,
a katalógust és a plakátot tervezte: Bogár György
Felelős kiadó: Dusza Árpádné
ISBN 963 018 666

